ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

τῆς 24ης Ἰουνίου 1982

περί τῆς δυνατότητος ὁρισμένων Κρατῶν μελῶν νά αὐξήσουν τό ἐπίπεδο ἐπιδοτήσεως τῶν ἐπιτοκίων πού προβλέπεται στήν ὁδηγία 72/159/ΕΟΚ περί ἐκσυγχρονισμοῦ τῶν γεωργικῶν ἐκμεταλλεύσεων

(82/438/ΕΟΚ)

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Ἔχοντας ὑπόψη:

τή συνθήκη περί ἱδρύσεως τῆς Εὐρωπαϊκῆς Οἰκονομικῆς Κοινότητος,

τήν ὁδηγία 72/159/ΕΟΚ τοῦ Συμβουλίου τῆς 17ης Ἀπριλίου 1972 περί ἐσυγχρονισμοῦ τῶν γεωργικῶν ἐκμεταλλεύσεων [1], ὅπως τροποποιήθηκε τελευταῖα ἀπό τήν ὁδηγία 82/436/ΕΟΚ [2], καί ἰδίως τό ἄρθρο 8 παράγραφος 2 δεύτερο ἐδάφιο καί τό ἄρθρο 19 παράγραφος 1 δεύτερο ἐδάφιο,

τήν πρόταση τῆς Ἐπιτροπῆς,

Ἐκτιμώντας:

ὅτι τό ἄρθρο 8 παράγραφος 2 δεύτερο ἐδάφιο πρώτη παύλα τῆς ὁδηγίας 72/159/ΕΟΚ προβλέπεται ὅτι μπορεῖ νά ἐπιτραπεῖ στά Κράτη μέλη νά χορηγοῦν ἐπιδοτήσεις ἐπιτοκίου ἄνω τοῦ 5 % ἐφ' ὅσον αὐτό δικαιολογεῖται ἀπό τήν κατάσταση τῆς κεφαλαιαγορᾶς·

ὅτι τό ἐπίπεδο τῶν ἐπιτοκίων πού ἐφαρμόζονται σήμερα στά Κράτη μέλη γιά τά μακροπρόθεσμα δάνεια καί οἱ ἔκτακτες ἐπιβαρύνσεις πού ἀνακύπτουν γιά τούς καλλιεργητές πού θέλουν νά ἐκσυγχρονίσουν τήν ἐκμετάλλευσή τους καί πού ξεπερνοῦν κατά πολύ τίς ἐλάχιστες ἐπιβαρύνσεις πού καθορίζονται στήν ὁδηγία 72/159/ΕΟΚ, ἀπειλοῦν νά βλάψουν τόν ἐκσυγχρονισμό τῆς γεωργίας πού ἀναφέρεται σ' αὐτή τήν ὁδηγία, ἤ ἀκόμη νά τόν καταστήσει ἀδύνατο·

ὅτι εἶναι, ἐπομένως, ἀπαραίτητο νά χορηγηθοῦν συμπληρωματικές ἐπιδοτήσεις ἐπιτοκίων·

ὅτι κατά τό ἄρθρο 19 παράγραφος 1 δεύτερο ἐδάφιο τῆς ὁδηγίας 72/159/ΕΟΚ, ἡ αὔξηση τῶν δαπανῶν τῶν Κρατῶν μελῶν πού προκύπτει ἀπό μία αὔξηση τῶν ἐπιδοτήσεων ἐπιτοκίου μπορεῖ νά δηλωθεῖ ὡς ἐπιλέξιμη ἀπό τό Εὐρωπαϊκό Γεωργικό Ταμεῖο Προσανατολισμοῦ καί Ἐγγυήσεων, τμῆμα Προσανατολισμοῦ, καί ὅτι ἐπιβάλλεται μία χρηματική συμμετοχή τοῦ Ταμείου σ' αὐτές τίς δαπάνες,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΑΠΟΦΑΣΗ:

Ἄρθρο 1

Τό Βέλγιο, ἡ Δανία, ἡ Γερμανία, ἡ Ἑλλάδα, ἡ Γαλλία, τό Λουξεμβοῦργο, οἱ Κάτω Χῶρες καί τό Ἡνωμένο Βασίλειο μποροῦν νά αὐξήσουν κατά 3 % τίς ἐπιδοτήσεις ἐπιτοκίου πού ἀναφέρονται στό ἄρθρο 8 παράγραφος 2 πρῶτο ἐδάφιο τῆς ὁδηγίας 72/159/ΕΟΚ ἤ στό ἄρθρο 9 παράγραφος 1 τῆς ὁδηγίας 75/268/ΕΟΚ, ἐφ' ὅσον τό ἐπιτόκιο πού ἐπιβαρύνει τόν δικαιοῦχο δέν εἶναι κατώτερο ἀπό τά ἐπιτόκια πού προβλέπονται στά ὡς ἄνω ἄρθρα καί ἐφ' ὅσον ἡ αὐξημένη ἐπιδότηση τῶν ἐπιτοκίων ἰσχύει, κατ' ἀνώτατο ὅριο, γιά τά πρῶτα 10 ἔτη τῆς διάρκειας τοῦ δανείου.

Ἄρθρο 2

Οἱ δαπάνες πού πραγματοποιοῦνται ἀπό τά Κράτη μέλη κατ' ἐφαρμογή τοῦ ἄρθρου 1 εἶναι ἐπιλέξιμες ἀπό τό Εὐρωπαϊκό Γεωργικό Ταμεῖο Προσανατολισμοῦ καί Ἐγγυήσεων, τμῆμα Προσανατολισμοῦ, ἐντός τῶν ὁρίων πού καθορίζονται στό ἄρθρο 19 παράγραφος 3 πρῶτο ἐδάφιο τῆς ὁδηγίας 72/159/ΕΟΚ.

Ἄρθρο 3

Ἡ παρούσα ἀπόφαση ἐφαρμόζεται μέχρι τίς 31 Δεκεμβρίου 1983.

Ἄρθρο 4

Ἡ παρούσα ἀπόφαση ἀπευθύνεται στό Βασίλειο τοῦ Βελγίου, τό Βασίλειο τῆς Δανίας, τήν Ὁμοσπονδιακή Δημοκρατία τῆς Γερμανίας, τήν Ἑλληνική Δημοκρατία, τή Γαλλική Δημοκρατία, τό Μεγάλο Δουκάτο τοῦ Λουξεμβούργου, τό Βασίλειο τῶν Κάτω Χωρῶν καί τό Ἡνωμένο Βασίλειο τῆς Μεγάλης Βρετανίας καί Βορείου Ἰρλανδίας.

Ἔγινε στό Λουξεμβοῦργο, στίς 24 Ἰουνίου 1982.

Γιά τό Συμβούλιο

Ὁ Πρόεδρος

F. AERTS

---

[1] ΕΕ ἀριθ. L 96 τῆς 23. 4. 1972, σ. 1.
[2] Βλέπε σελίδα 37 τῆς παρούσας Ἐπίσημης Ἐφημερίδας.